

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2113/2021
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Поповић, адвокат из ..., против туженог Оператора дистрибутивног система дистрибуције ДОО Београд – Огранак електродистрибуција Крагујевац, чији је пуномоћник Јованка Влајковић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 7428/18 од 20.10.2020. године, у седници одржаној 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 7428/18 од 20.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 7428/18 од 20.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 654/17 од 06.07.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца којом је тражио да се утврди да тужени нема право да од тужиоца наплати износ од 444.428,92 динара, који представља разлику између износа од 184.585,88 динара досуђеног пресудом Основног суда у Крагујевцу К-444/16 од 13.09.2016. године и износа од 629.024,80 динара досуђеног пресудом због пропуштања Основног суда у Крагујевцу П 7438/15 од 14.12.2015. године, као ни право наплате законске затезне камате на овај износ почев од 20.10.2015. године, па до исплате, у овој парници повучена. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 155.404,12 динара, са законском затезном каматом почев од 01.02.2017. године као дана подношења тужбе, па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка накнади износ од 27.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 7428/18 од 20.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и

предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, јер се у конкретном случају ради о парници, у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања. У конкретном случају, о тужбеном захтеву тужиоца одлучено је правилном применом материјалног права, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ....18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

У овој правној ствари тужба је поднета дана 01.02.2017. године, а тужилац потражује износ од 155.404,12 динара, што представља и вредност предмета спора, која према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе очигледно не прелази граничну вредност од 3.000 евра, па се у овој правној ствари ради о спору мале вредности, у коме ревизија против одлуке другостепеног суда није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић